

[Rahbæk Møller]

stærke sin indsats især på det område, der hedder at skabe risikovillig kapital.

Dernæst skal jeg gå over til at kommentere de enkelte ordførere.

Hvad angår arbejdsministeren, forstod jeg, at ministeren egentlig ikke tog afstand. Han tog afstand fra at kommentere forslagene på nuværende tidspunkt og ville afvente en evalueringsrapport, og jeg synes da, det er naturligt nok, når den er på trapperne, at vi lige ser den først.

Ministeren overvejede, om dette her var erhvervs politik eller industri politik. Efter min mening – og jeg lagde i øvrigt mærke til, at et flertal af ordførerne gjorde opmærksom på det – er det i højere grad erhvervs politik end arbejdsmarkedspolitik. Men jeg vil gerne tilføje, at jeg egentlig er glad for, at det startede på arbejdsmarkedsområdet, for jeg tror ikke, at en ordning, der er så omfattende som iværksætterydelsen, kunne være startet i Industriministeriet. De ordninger, der er i Industriministeriet – og det drejer sig om iværksætterstipendier osv. – er meget små og retter sig til nogle få snese mennesker, men denne ydelse, hvor der virkelig er mange, der går i gang, kunne nok kun være startet et sted som Arbejdsministeriet.

Til gengæld synes jeg også, der er nogle skavanker, for nu har vi denne meget brede ordning, og så har vi nogle ordninger, der retter sig mod nogle få snese mennesker, men vi mangler noget midt imellem. Langtidsledige kan få, og nogle højteknologiske kan få, men en ganske almindelig blikkenslagersvend kan ikke få nogen støtte. Det er derfor, jeg gerne har villet se de forskellige ydelser, vi har, i sammenhæng.

Men jeg vil gerne føje til for nu at afrunde denne debat om, hvor tingene skal være placeret, at jeg jo kender grundloven og ved, at det er statsministeren, der bestemmer. Så jeg har ikke i sinde at stille forslag om at bryde grundloven. Så debatten er for så vidt afsluttet, medmindre statsministeren ombestemmer sig.

Men jeg går ud fra – sådan må jeg forstå arbejdsministeren – at arbejdsministeren er villig til, når evalueringsrapporten kommer, at se på nogle af forslagene.

Industriministeren var mere afvisende. Hun kom selvfølgelig med en masse tal, der viste, hvad regeringen har gjort. Det er jo allerede

dokumenteret, at vist gør regeringen da noget, men det er ikke nær nok, alene ved henvisning til den store forskel mellem iværksættelsesraten i Danmark og Tyskland. Og derfor vil jeg foreslå ministeren – når hun siger, at det, der findes, er meget bedre end den statslånsordning, SF foreslår, og beskriver, hvor bureaukratisk det vil være, hvor mange mennesker der skulle være til at gennemføre det – at tage telefonen og ringe ned til sin tyske kollega. Det er en direkte afskrift af en tysk ordning, den skal administreres på samme måde, og den har haft sin virkning i Tyskland.

Ministeren henviser til, at investorer og pengeinstitutter skal vurdere sådan noget. Sagen er imidlertid, at der er for få investorer, at det, der hedder venturekapital, stort set er ophørt med at eksistere i Danmark. Pengeinstitutterne giver selvfølgelig lån, men det er rentebærende lån, det er ikke risikovillig kapital. Det mangler.

Hvad angår konsulenterne, taler ministeren om større gennemsigtighed. Sagen er vel, at der faktisk er rådgivningsmuligheder nok – dér er jeg uenig med fru Lotte Henriksen. Jeg tror ikke, der bliver brug for at udvide det samlede rådgivningsapparat – det er stort nok – men når man undersøger, hvad iværksætterne benytter sig af, viser det sig, at de ikke benytter sig af apparatet. De går ned i deres bank eller sparekasse, og en gang om året snakker de med deres revisor. Det er for den typiske danske iværksætter den samlede rådgivningsmulighed. Det har noget at gøre med, at det ikke er synligt. Og jeg tror, den letteste måde at gøre det synligt på ville være, at der som en del af dette apparat var noget, der hed iværksætterkonsulenter. Hvis der rundt omkring i hvert amt var en person, der var iværksætterkonsulent, vidste man, at der var et sted at gå hen. Så kan man derfra blive ledt hen til noget andet. I dag ved man det ikke. I nogle kommuner kan det være erhvervschefen, men i andre kommuner interesserer erhvervschefen sig for noget helt andet, og i en tredje kommune eksisterer han overhovedet ikke. Tanken med forslaget er derfor ikke at udvide den samlede rådgivningsvirksomhed, men at sætte navn på nogle af dem, så der i hvert amt er en synlig indgang for iværksættere. Det er hovedtanken.

Spørgsmålet om reorganisering ville ministeren slet ikke diskutere nu. Hun vil afvente forespørgselsdebatten. Okay, så gør vi det dér.